

PERSONAALIA

KRISTINA PAI ENDAST JA RAAMATUKOGUST

Olen sündinud 21. augustil 1967. aastal Jõgeval. Õppinud Jõgeva Keskkoolis ja Miina Härma nimelises Tartu 2. Keskkoolis ning lastemuusikakoolis klaverit. Ülikoolihariduse sain Tartus, Oulus ja Helsingis; kus õppisin eesti, soome ja teisi soomeugri keeli ning kultuure. Magistrikraadi (*magister artium*) kaitsesin 2001. aastal Tartu Ülikoolis eesti keele lauseõpetuses teemal *Essiivne ja translatiivne predikatiivadverbiaal eesti kirjakeeles. Korpusanaliisis 1890–1980*. Õpingute kõrval olen kasvatanud kahte poega — Kaarlit (s. 1986) ja Jaagupit (s. 1988) ning tegelema tõlkimise, toimetamise ja giiditööga.

Raamatukogus töötan alates 1985. aastast — alul komplekteerimisosakonna arvestussektoris, seejärel välisvahetussektoris, kus tegelesin peamiselt Soomest tuleva ja sinna saadetava kirjandusega. Hiljem olen sattunud vastloodud ametikohtadele — alates 1999. a. töötasin komplekteerimisosakonna, kataloogimisosakonna ja vana raamatu osakonna baasil loodud kodumaise kirjanduse osakonna juhatajana ning alates 2002. aasta jaanuarist kogude direktorina.

Mida tähendab minu jaoks Tartu Ülikooli Raamatukogu?

- Eelkõige on ta unikaalne varamu, mille säilitamine ei ole ainult ülikooli, vaid kogu Eesti riigi ülesanne.
- Teiseks on ta vaimne tugisammas, millele toetub Eesti ainus *universitas*.
- Kolmandaks on ta koht, kus on hea olla ja kus töötab palju erakordselt meeldivaid intelligentseid inimesi.

Mida pean raamatukogu arendamisel oluliseks?

- Saavutada normaalne finantseerimine:

- riiklik finantseerimine kultuuriväärtuste säilitamiseks ja Eesti teavikute täieliku kogu loomiseks (seni vähesel määral kaetud riikliku programmiga *Eesti keel ja rahvuskultuur*);
 - teadusinformatsiooni hankimiseks (riiklik finantseerimine olemas, kuid raha jaotusmehhanism põhjendamatu ja summad ebapiisavad);
 - jõuda sellise eelarvenumbrini, mis lubaks investeerida arendustegevusse, mitte ainult tegeleda hädapäraste remonditöödega.
- Suurendada palgafondi.
 - Väärtustada raamatukogu ja tuua ta kõigi jaoks nähtavamale kohale (teaduskonverentsid, raamatumessid, ööraamatukogu, Raamatukogu Sõprade Selts, erinevad väljaanded: kalendrid, näituste kataloogid, *Puudutus*, ...).
 - Väärtustada töötajaid ja tagada järjepidevus:
 - raamatukogus peab alati olema nii noori kui vanu — nii neid, kes õpivad, kui neid, kes õpetavad. Paljude tööde tegemiseks on vaja vähemalt kolmeaastast töökogemust ja pidevat konsulteerimisvõimalust kogenumate kolleegidega. Samas tuleb traditsioonilisi raamatukogutöid jätkata uuel tasemel, käia muutustega kaasas. Selle eelduseks on pidev enesetäiendamine ja muidugi ka tööle vääriline palk.
 - Olla ülikoolile väga hea (loe: asendamatu) koostööpartner:
 - abistada ülikooli liikmeid nii teadusinformatsiooni kui õppematerjalide osas, tagada võimalikult mitmekülgne ja mugav teenindus (kui ebapiisava komplekteerimissumma kompensatsioon), olla suuteline vastama ka võimatutele küsimustele. Kaardistada ülikooli raamatuvaramad, organiseerida ülikooli raamatukogude võrk;
 - koostöös ülikooli ning Eesti teiste raamatukogude ja infoasutustega olla jätkuvalt Eesti juhtiv infoasutus.

Nii nagu paljudele meie 29 000 lugejast, on ka töötajate jaoks kujunenud raamatukogust teine kodu, kust sageli ei märgata tööpäeva lõppedes lahkuda. Et vaid tahtmine, lootus, jaks ja tööõõm otsa ei saaks! Täna kõiki kolleege meeldiva koostöö eest ja soovin vastupidavust info- ja tehnoloogiasajandis orienteerumisel!